

Strofen

Hier vierd m'op Gods gewydde altaer
't geheugen van een' opperkerke vader,
een kindervriend uyt herte, borst en ader,
die lichte als een' keerslicht op den kandelaer.

Gregorius, uw zegenrijke Geest
Doet al de kinders jeugd verblijden
Zijt dog hun schutheer in dees tijden
Als God zo weinig word gevreest.

Gij die de kinders hebt bemind,
Zoo 't bleek in 't stichten uwer scholen,
Ach, steun hun, dat zij niet en dolen
't wijl menig nieuwgeest hen verblind.

O hemeling zoo vol gezag,
Vraeg dat de kinders waere wijsheid leeren
En nimmer kint tot de boosheid keere,
Opdat ons vaderland in deugd herleven mag.